

“Пътуването те оставя безмълвен, а след това те превръща в разказвач.” – Ибн Батута

Програма Еразъм беше за мен едно изключително вълнуващо приключение и предизвикателство изпълнено както с хубави така и с трудни моменти. За пръв път в моят живот, бях поставена в напълно нова и непозната среда като Германия, разчитайки единствено на собствената си преценка и собствените си решения. Това ми помогна да развия и усъвършенствам личностните си качества и характер.

Подготовката ми покрай заминаването и уреждането на документите беше изпълнена с неяснота и хаос. Впоследствие успях да приотворя и организирам всичко с помощта на добре изготвен и структуриран план за действие.

Едно от нещата, което най-много ме притесняваше беше намирането на квартира. За щастие департамента на университета отговорен за Еразъм студентите ми предостави информация как най-лесно и изгодно да си намеря жилище за един семестър. Изпратиха ми две онлайн платформи – търсачки за квартири под наем, които също така бяха одобрени от университета, което почти изключва шанса от фалшиви и измамни обяви. След доста упорита комуникация с наемодателите и различия в условията успях да си намеря квартира точно до университета. Квартирата, която наех се намираше в една голяма къща с около 20 апартаментчета наподобяваща студентско общежитие. Наемът според мен беше висок / 300 евро с включени сметки /, но с много добра локация до университета. Реших да пътувам с автобус до Германия, тъй като билета е по-евтин / 100 евро /, не се заплаща свръх багаж, а и нямаше директен полет до Щутгарт / билета София – Щутгарт около 350 евро /. След като пристигнах хазайнът ме посрещна на гарата и ми помогна с багажа както и с настаняването.

Кюнцелзау се казва градчето, в което се намира кампуса. Там живеят малко над 14 000 души, поради тази причина Кюнцелзау е и едно от най-тихите и спокойни градчета в района. То е много подредено и с много спокойна и отпускаща атмосфера сред живописната природа. За хората търсеци метрополитният дух на големият град ще им е скучно, но за хора търсеци тишина и природа това би било перфектното място.

Централата на университета и останалите кампуси се намират в съседният по-голям град Хайлброн. Първата седмица представляваше въведение за всички Еразмуси в процесите на университета, разпределение по специалности, административни въпроси, менторски програми и също така информация относно няколко излета, които бяха организирали за нас с цел опознаване на културата, идентичността на хората и района по-отблизо. За съжаление се оказва, че аз съм единственият Еразмус студент в кампус Кюнцелзау и се налагаше да пътувам всеки ден до съседният град за да мога да участвам във въвеждащата програма. Не можах да посетя някои от излетите, тъй като срещите бяха в Хайлброн в 8 сутринта и с връщане късно вечерта. Пътуването беше изключително неудобно понеже градчето нямаше жп гара и трябваше с два рейса да пътувам до съседният град за да хвана влака до Хайлброн. По този начин сутрин не можех да хвана първият влак, а вечер последният за да се прибера.

В началото се чувствах доста изолирана поради факта, че бях единственият Еразмус студент в кампуса. От Еразъм офиса на университета определиха Професор Йоахим Линк отговорен за мен относно избора на курсове, въпроси обвързани с обучението както и съдействие при всякакви възникнали проблеми. За мен това беше от значителна важност и страшно много ми помогна да се интегрирам. Професор Линк беше

изключително отзивчив и загрижен и ми препоръча да се запиша в менторската програма на университета. Тази програма е с идеята студенти, които да бъдат водачи и помощници на чуждестранните студенти. След като записах програмата ми назначиха за ментор студентка последен семестър бакалавър - Верена. Нейните напътствия се оказаха ключови и незаменими, което доведе и до добрите ми резултати. Благодарение на нейната отдаденост и подкрепа успях да ускоря значително процеса си на учене както и изпълних свободното си време с интересни мероприятия и изживявания. Впоследствие станахме много близки приятелки и с нетърпение я очаквам на гости през пролетта.

Магистърската специалност, която изучавах по време на Еразъма си в Германия беше International Marketing and Communications. Записах общо 7 курса, които общо дават 27 кредита и те са: International marketing, Intercultural communication, Business plan development, Advanced studies in communications, German / Deutsch als Fremdsprache /, Media Marketing, Business simulation. Половината от курсовете изучавах на немски език, а останалите на английски език. Всички Професори, които ми преподаваха бяха изключително авторитетни, търпеливи, компетентни, взискателни, отзивчиви и мотивирани. По време на обучението ми там се научих какво означава немска дисциплина, точност и организираност. Това, което ми направи впечатление беше, че на почти всичките курсове работихме разпределени на групи по 4-5 човека. Този подход е според мен много продуктивен, защото обменяме опит в това, което учим и работейки в групи по индивидуални проекти обсъждахме идеи и решения. Много полезен, а и същевременно забавен метод, помагач в социализацията и изграждането на контакти и приятелства.

Най-вълнуващ и интересен предмет за мен беше Business Plan Development. Идеята на курса беше всяка една група да измисли иновативен продукт или такъв, който все още не е на пазара в Германия и да се изготви бизнес план придружен с маркетинг стратегия. Испита представляваше официална бизнес среща, на която Професорите бяха поканили представител от банката Sparkasse Hohenlohekreis, представител от IT отдела на Würth-Gruppe, секретарките на университета и още няколко Професора. Всички те участваха в оценяването на презентацията, презентационните умения, идеята за продукта и маркетинговата стратегия. Нашият проект получи възможно най-високата оценка / 1.00 = 6.00 / за креативност и добро представяне.

Това, което забелязах като единствен минус на университета бе ограниченият избор на курсове. Според мен в това отношение НБУ разполага с по-богат набор от предмети, което предоставя голямо разнообразие от възможности за студентите какво да запишат.

Подготовката за изпитите определено е индивидуална, но това, на което се научих в Германия, е именно екипната подготовка и работа.

В университета се провеждаха интересни семинари, засягащи най-различни теми, които са изключителен извор на знания, стимул за дискусия и допълнителен извор на мотивация и идеи, също така и възможност за стаж или бъдеща кариера.

Стандартът на живот в Германия ми се стори скъпичък като за един студент. Наемът ми беше 300 евро, интернет 20 евро, 200 евро карта за градския транспорт за целия семестър, ваучер за телефона 15 евро на месец, ежедневни разходи около 15 евро, храна месечно около 150 евро. Отпуснатите пари от Еразъм за съжаление не ми стигнаха, но пък за сметка на това успях да закрепя положението като спечелих

стипендия. Всеки чуждестранен студент би могъл да кандидатства за стипендия Reinhold Würth Stipendium / 1500 евро / ако предостави необходимите документи и успее да вземе всички изпити. Първата стъпка са документите – мотивационно писмо, автобиография на немски и английски език, диплома за бакалавър, немска банкова сметка и записани курсове, които сумарно да дават повече от 20 кредита. След като предадох документите и ме одобриха получих първата половина от стипендията / 750 евро / на специална церемония организирана от университета. Останалата половина получих, когато излязоха резултатите от изпитите и изпратих потвърждение, че успешно съм ги издържала заедно с 4 страници разказ на тема „Моят Еразъм престой“ и снимков материал. Тази стипендия много ми помогна и ме стимулира да постигна много добри резултати.

Проблемите, с които се сблъсках, от една страна, бяха очакваните, свързани с немската бюрокрация - уреждане на различни документи, свързани с университета, както и други допълнителни административни дейности, отнасящи се до първоначалната организация на живота като чуждестранен студент.

От друга страна се изправих срещу друг проблем, който ми беше много трудно да преборя и това беше отношението и дистанцията на някои немци спрямо чужденците. Определено нямаха негативно или презрително отношение към мен като чужденка, но винаги оставаше някаква дистанция, дори и тя да бе само външна. Също така забелязах липсата им на хумор и, че са доста по-студени в сравнение с българите, но като цяло може да се каже, че са дружелюбни и приветливи.

Препоръчвам на всички да се възползват от възможностите, които предлага програма Еразъм, защото това е една страхотна възможност за трупане на знания и житейски опит, подобряване на езиковите познания, завързване на множество контакти в цял свят.

23.09.2016

Специално: Релана и братъ ми ИДИДЖИМЕНТ
Анита Валентинова Котева
anita.koteva@alev.bg

